

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžf/30/2015
Identifikačné číslo spisu: 2013200505
Dátum vydania rozhodnutia: 01.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2013200505.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: GWINDOR ELEDHWEN s.r.o., so sídlom Priemyselná 786, 071 01 Michalovce, IČO: 36 267 759, zast.: advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri, s. r. o., so sídlom Velehradská 33, 821 08 Bratislava, korešpondenčná adresa: Ľubinská 3, 811 03 Bratislava, IČO: 35 922 907 proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 9. októbra 2014 č. k. 14S/65/2013-96 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 23. februára 2015 č. k. 14S/65/2013-120, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 9. októbra 2014 č. k. 14S/65/2013-96 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 23. februára 2015 č. k. 14S/65/2013-120 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 1100902/92640/2013/MH zo dňa 27. mája 2013 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“ - č.l. 35) žalovaný ako odvolací orgán podľa § 74 ods. 1 a 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 563/2009 Z.z.“) odvolaniu žalobcu proti rozhodnutiu Colného úradu Trnava zn. 9005891/1/11034/2013 z 10.01.2013 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ resp. „prvostupňový orgán“) vo veci prepadnutia tovaru - uzatvoreného spotrebného balenia liehu (ďalej na účely rozsudku tiež „SBL“) podľa ustanovenia § 47 ods. 1 zák. č. 563/2009 Z.z. v prospech štátu nevyhovel a rozhodnutie podľa § 74 ods. 4 zák. č. 563/2009 Z.z. potvrdil.

2. Prvostupňovým rozhodnutím v zmysle § 42 ods. 1 zák. č. 563/2009 Z.z. lieh v spotrebiteľských baleniach, konkrétne 1 ks Karpatské KB, v objeme 0,70 litra, 40 %, 1ks Jack Daniels, Tennessee Whiskey, v objeme 1 liter, 40 % - uzatvorené SBL, na ktorých nie je nalepená kontrolná známka a 2 ks Olé Mexicana Silver, v objeme 0,70 litra, 38 % - uzatvorené SBL označené pretrhnutou kontrolnou známkou, zabezpečený žalobcovi v zmysle § 47 ods. 2 písm. b) zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z. z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení neskorších predpisov (na účely rozsudku len „zák. č. 105/2004 Z.z.“) v spojení s § 40 a 41 ods. 2 zák. č. 563/2009 Z.z. prepadol v prospech štátu, nakoľko majiteľ veci v zmysle § 42 ods. 1 zák. č. 563/2009 Z.z. v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti Rozhodnutia o zabezpečení veci č. 9005891/1/1048260/2012 zo dňa 21. júna 2012 (ďalej na účely rozsudku tiež „rozhodnutie o zabezpečení“) neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci.

Podľa § 42 ods. 1 zák. č. 563/2009 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí veci okrem dopravného prostriedku zabezpečeného podľa § 40 ods. 3, ak daňový subjekt v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení veci neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci, alebo do 15 dní od vykonania expertízy podľa § 40 ods. 2, ktorej výsledky preukázali odôvodnenosť zabezpečenia veci. Ak sú pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci, odstránené len čiastočne, správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí veci, pri ktorej neboli odstránené pochybnosti, ktoré viedli k jej zabezpečeniu, pričom vec, pri ktorej boli odstránené pochybnosti, ktoré viedli k jej zabezpečeniu, sa vráti, ak to jej povaha a osobitný predpis pripúšťa, o čom sa spíše zápisnica.

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 563/2009 Z.z. v citovanom znení zamestnanec správcu dane môže zabezpečiť vec nevyhnutne potrebnú na preukázanie skutočností pri správe daní. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia veci, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Daňový úrad alebo colný úrad môže zabezpečiť tovar podnikateľovi, ktorý predáva tovar na území Slovenskej republiky a nemá na predajnom mieste elektronickú registračnú pokladnicu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 47 ods. 2 písm. b) zák. č. 105/2004 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec colný úrad uloží pokutu vo výške dane pripadajúcej na množstvo liehu v spotrebiteľskom balení, ktoré nie je označené v súlade s týmto zákonom, najmenej však 50 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. b), a taký lieh v spotrebiteľskom balení zabezpečí.

3. Na základe odvolania žalobcu vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie, v ktorom uviedol, že dôvodom zabezpečenia predmetných SBL neboli pochybnosti o spôsobe nadobudnutia SBL, prípadne pochybnosti o ich množstve, kvalite, cene alebo riadnom usporiadaní finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom, ale skutočnosť, že predmetné SBL neboli označené kontrolnou známkou tak, ako to vyžaduje zák. č. 105/2004 Z.z.. Tento dôvod bol jasne a zrozumiteľne uvedený v rozhodnutí o zabezpečení. Z predloženého spisového materiálu a vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobca skladoval SBL, ktoré neboli označené kontrolnou známkou alebo boli označené pretrhnutou kontrolnou známkou a takéto balenia sa v zmysle § 10 ods. 7 zák. č. 105/2004 Z.z. považujú za neoznačené. Žalovaný poukázal na to, že pre rozhodnutie je smerodajné zistenie neoznačených SBL na daňovom území, a teda porušenie platnej právnej úpravy. Povinnosťou žalobcu bolo v lehote 15 dní odstrániť pochybnosti vedúce k zabezpečeniu, čo sa nestalo.

Podľa názoru žalovaného bol stav veci zistený dostatočne, zo strany prvostupňového orgánu bol dodržaný procesný postup, aplikoval správnu právnu normu a vec správne právne posúdil.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Trnave žalobu zo dňa 25.07.2013, v ktorej

žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu ich nezákonnosti. Podľa žalobcu vychádzajú rozhodnutia z nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne zisteného skutkového stavu a v konaní došlo k vadám, ktoré mali vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

5. Žalobca vyjadril nesúhlas s tvrdením, že neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci, nakoľko neexistujú pochybnosti o spôsobe nadobudnutí SBL, jeho množstve, cene, kvalite či riadnom usporiadaní finančných povinností, a teda nebol dôvod na rozhodnutie o zabezpečení, resp. prepadnutí veci, nakoľko je zrejmé, že predmetné SBL nadobudol od distribútorov.

Žalobca nesúhlasil s tvrdením, že sa dopustil colného deliktu podľa § 47 ods. 1 písm. b) a to z toho dôvodu, že v prípade 2 ks označených SBL Olé Mexicana Silver pretrhnutou kontrolnou známkou došlo k pretrhnutiu pri manipulácii s SBL a v prípade neoznačených SBL bolo pri SBL Jack Daniels dôvodom odovzdanie na komisionálny predaj a následného vrátenia SBL bez kolkových známk a pri SBL Karpatské KB došlo k nenalepeniu kontrolnej známky pravdepodobne ešte u distribútora.

6. Krajský súd ako súd prvého stupňa na nariadenom pojednávaní preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom súdneho a pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalovaný zistil riadne skutkový stav, vec správne právne posúdil a za tohto stavu boli žalobcom uvádzané žalobné dôvody irelevantné.

7. Krajský súd zdôraznil, že v predmetnej veci pre posúdenie aplikácie relevantnosti právnych predpisov bolo potrebné vychádzať z obsahu správneho deliktu definovaného v § 47 ods. 2 písm. b) zák. č. 105/2004 Z.z., ktorých naplnenie skutkovej podstaty deliktu sa viaže na nie riadne označenie SBL, čo bolo jednoznačne preukázané miestnym zisťovaním prvostupňového orgánu, a to u žalobcu v jeho skladových priestoroch prevádzkarne v Šamoríne. Počas výkonu miestneho zisťovania bolo zistené, že žalobca skladuje v priestoroch prevádzkarne SBL, ktoré sa v zmysle § 10 ods. 7 zák. č. 105/2004 Z.z. považujú za neoznačené.

8. Podľa názoru krajského súdu v predmetnej veci správca dane správne využil inštitút zabezpečenia na preukázanie skutočností týkajúcich sa neoznačených SBL (tieto boli označené pretrhnutou kontrolnou známkou alebo na nich kontrolná známka nebola nalepená) a vzhľadom k tomu, že lehota na odstránenie pochybností, ktoré viedli k zabezpečeniu predmetných spotrebiteľských balení liehu márne uplynula dňa 12.12.2012, colný úrad vydal rozhodnutie o prepadnutí predmetných spotrebiteľských balení liehu v prospech štátu.

Rozsudok upravuje vzťah tzv. závislých rozhodnutí v následnom poradí tak, že závislé rozhodnutie možno vydať až keď nadobudne právoplatnosť základné rozhodnutie. Vlastnosť závislých rozhodnutí vyplýva zo skutočnosti, že povinnosti v daňovom konaní možno ukladať iba rozhodnutiami, ktoré majú konštitutívny charakter. V tejto súvislosti krajský súd považoval za potrebné ešte uviesť, že celý systém daňového trestania a rovnako správne delikty obsiahnuté v daňovo-právnych predpisoch stanovujú objektívnu zodpovednosť, čo znamená, že sa neskúma zavinenie, ale preukazuje sa len objektívny stav, porušenie právnej povinnosti.

9. Vzhľadom k tomu, že rozsudok krajského súdu obsahoval chyby v písaní týkajúce sa údajov v záhlaví rozsudku, bolo v konaní vydané opravné uznesenie.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

10. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 26.11.2014 (č.l. 105) proti rozsudku prvostupňového súdu

žalobca namietal, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a tiež namietal nesprávne právne posúdenie veci zo strany krajského súdu (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

11. Následne odvolací súd rekapituluje odvolacie námietky žalobcu v stručnom prehľade:

- k márnemu uplynutiu lehoty vôbec nedošlo, nakoľko ešte v rámci konania o zabezpečení dotknutých spotrebiteľských balení liehu ozrejmil žalovanému resp. prvostupňovému orgánu všetky rozhodujúce skutočnosti a predložil príslušné listinné dôkazy, ktoré preukazovali neexistenciu pochybnosti o spôsobe nadobudnutia dotknutých spotrebiteľských balení liehu, jeho množstve, cene, kvalite, či o riadnom usporiadaní finančných povinností v súvislosti s dovozom alebo nákupom vecí,
- žalobca všetky relevantné informácie poskytol prvostupňovému orgánu v predstihu, avšak tieto uvedené orgán vôbec neskúmal,
- pred samotným začiatkom konania o zabezpečení veci mal prvostupňový orgán k dispozícii všetky relevantné informácie, a teda žalobca už nemohol poskytnúť žiadnu ďalšiu súčinnosť,
- krajský súd, keďže mal k dispozícii aj rozhodnutie o zabezpečení veci, bez akéhokolvek vecného odôvodnenia v napadnutom rozhodnutí argumentoval márnym uplynutím lehoty na odstraňovanie pochybností, čo je v priamom rozpore s vyššie citovaným rozhodnutím, t.j. listinným dôkazom, ktorý sa nachádzal v administratívnom spise žalovaného,
- opätovne uviedol, že je bežnou praxou, že pri manipulácii s SBL dôjde k poškodeniu kolkovej známky, s čím počíta aj zák. č. 105/2004 Z.z. v ustanovení § 10 ods. 40, 41, kde je upravená možnosť dooznačenia SBL v odôvodnených prípadoch, pričom konaním prvostupňového orgánu teda bola žalobcovi odňatá takáto možnosť, ako aj
- žalobca taktiež namietal nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu.

14. Záverom žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

B)

15. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 19.12.2014 (č. l. 112) k odvolaniu vyplýva, že:

skutkové a právne okolnosti daňového prípadu uvádzané žalobcom v odvolaní v zásade predstavujú opakované tvrdenia, ku ktorým sa žalovaný vyjadroval už v predchádzajúcom konaní a to v podobe písomných vyjadrení,

žalovaný opätovne zdôraznil, že dôvodom zabezpečenia bola skutočnosť, že predmetné SBL neboli označené kontrolnou známkou tak, ako to vyžaduje zák. č. 105/2004 Z.z., čo bolo jasne a zrozumiteľne uvedené v rozhodnutí o zabezpečení veci

v tomto prípade je pre rozhodnutie vo veci smerodajné zistenie neoznačených SBL na daňovom území, a teda porušenie platnej právnej úpravy

v predmetnej veci bola a je rozhodujúca tá skutočnosť, že v skladových priestoroch odvolateľa boli zistené SBL, ktoré neboli označené kontrolnou známkou alebo boli označené pretrhnutou kontrolnou známkou a povinnosťou odvolateľa bolo v lehote 15 dní (od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení) odstrániť pochybnosti o ich označení pričom tieto pochybnosti odvolateľ neodstránil, čo bolo dôvodom na vydanie rozhodnutia o prepadnutí predmetných SBL v prospech štátu,

v napadnutom rozhodnutí žalovaného nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, pretože tento neaplikoval mylnú právnu normu alebo výklad právnej normy na zistený skutkový stav,

ak nastane situácia, že sa kontrolná známka pretrhne, odpadne, odlepi alebo sa inak poškodí je na žalobcovi, aby sledoval, či takáto situácia nastala a urýchlene vykonal adekvátne opatrenia, inak nesie plnú zodpovednosť za takto zistený stav,

zákon neukladá povinnosť žalobcovi kontrolovať všetky SBL, ale žalobca ako daňový subjekt je objektívne zodpovedný,

záverom poukázal na to, že žalobca je dostatočne odborne znalá osoba, ktorá podniká v predmetnej oblasti už niekoľko rokov a ktorá si má byť vedomá, s akým liehom je možné v daňovom voľnom obehu nakladať a skladovaním neoznačených SBL nesie zodpovednosť vyplývajúcu zo všeobecne záväzných právnych predpisov.

16. Na základe uvedeného preto žalovaný požadoval potvrdiť rozsudok krajského súdu.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) ako aj ustanovenia § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

18. Na prvom mieste Najvyšší súd dáva do pozornosti, že predmetom odvolacieho súdneho konania je prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcu (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej.

19. Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6 Sžo 84/2007, sp. zn. 6 Sžo 98/2008, sp. zn. 1 Sžo 33/2008, sp. zn. 2 Sžo 5/2009 či sp. zn. 8 Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Preto odvolaciemu súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť.

20. V rámci vymedzeného rámca súdneho prieskumu a po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Vo vzťahu k preukázaniu porušenia colných predpisov žalobcom sa stotožňuje so skutkovými závermi a odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a aby nadbytočne neopakoval fakty pre účastníkov známe z prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa Najvyšší súd v svojom odôvodnení obmedzil na stručné zhrnutie skutkových okolností, zhodnotenie právnych záverov a námietok žalobcu, pričom na zdôraznenie jeho správnosti doplnia nasledovné.

21. Z obsahu administratívneho spisu má Najvyšší súd rovnako ako krajský súd za preukázané, že dňa 21.06.2012 vykonali pracovníci prvostupňového orgánu u žalovaného ako daňového subjektu miestne zisťovanie, v rámci ktorého boli v prevádzkarni žalobcu skontrolované skladové priestory, v ktorých žalobca vykonal na základe oprávnenia na distribúciu č. 586131100003 a povolenia na predaj č. 586130600117, predaj liehu v spotrebiteľskom balení v daňovom voľnom obeh. Počas výkonu miestneho zisťovania bolo zistené, že žalobca skladuje v priestoroch prevádzkarne spotrebiteľské balenia liehu: 1 ks Karpatské KB a 1 ks Jack Daniels, pričom išlo o uzatvorené spotrebiteľské balenie, na ktorom

nebola nalepená kontrolná známka ako aj 2 ks Olé Mexicana Silver, pričom toto uzatvorené spotrebiteľské balenie bolo označené pretrhnutou kontrolnou známkou. O vykonanom miestnom zisťovaní prvostupňový orgán podľa § 37 ods. 4 zák. č. 563/2004 Z.z. spísal zápisnicu č. 9005891/1/1048255/2012 a následne predmetné spotrebiteľské balenia liehu zabezpečil rozhodnutím zn. 9005891/1/1048260/2012 zo dňa 21.06.2012, ktoré žalovaný v rámci odvolacieho konania svojím rozhodnutím zn. 1100902/11614/2012/MH zo dňa 08.11.2011 potvrdil. Po uplynutí lehoty 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení, bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, ktorým predmetné SBL prepadli v prospech štátu a na základe odvolania žalobcu bolo žalovaným vydané napadnuté rozhodnutie, ktorým bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené.

22. Žalobca v odvolaní, rovnako ako v celom konaní namieta, že nedošlo k márnemu uplynutiu 15-dňovej lehoty na odstránenie pochybností, ktoré viedli k zabezpečeniu SBL, pretože predložil všetky dôkazy preukazujúce pôvod a spôsob nadobudnutia dotknutých spotrebiteľských balení liehu, jeho množstvo, cenu, kvalitu, či o riadnom usporiadaní finančných povinností v súvislosti s dovozom alebo nákupom veci a že tieto skutočnosti predložil včas, teda ešte pred uplynutím 15-dňovej lehoty (ešte v konaní o zabezpečení SBL) a že poskytol potrebnú súčinnosť.

V tento súvislosti považuje Najvyšší súd za potrebné uviesť, že žalovaný, prvostupňový orgán ani krajský súd nepochybňovali skutočnosti preukazujúce pôvod a spôsob nadobudnutia dotknutých spotrebiteľských balení liehu, jeho množstvo, cenu, kvalitu, či riadne usporiadanie finančných povinností ako ani poskytnutie súčinnosti v tomto smere, nakoľko to nebol dôvod zabezpečenia SBL a ich následného prepadnutia.

23. Dôvodom prepadnutia predmetných SBL bola skutočnosť, že tieto SBL sa považujú v zmysle § 10 ods. 7 zák. č. 105/2004 Z.z. za neoznačené, čoho následkom je dopustenie sa colného (správneho) deliktu v zmysle § 47 ods. 2 písm. b) zák. č. 105/2004 Z.z. a jeho zabezpečenie a následné prepadnutie v prospech štátu. Tieto skutočnosti boli dostatočne ozrejmene v prvostupňovom aj napadnutom rozhodnutí ako aj v rozsudku krajského súdu.

Najvyšší súd na dôvažok dodáva, že výpočet dôvodov zabezpečenia veci v zmysle § 40 zák. č. 563/2009 Z.z. je len exemplifikatívny a nie taxatívny, a preto môžu byť dôvodom zabezpečenia aj iné skutočnosti ako tie príkladmo uvedené v predmetnom ustanovení.

24. Žalobca taktiež namieta, že ku skutočnosti, že SBL neboli riadne v zmysle zákona označené nedošlo jeho zavinením a opísal skutočnosti, za ktorých táto situácia nastala, a preto odmieta tvrdenia, že sa dopustil colného deliktu. Najvyšší súd má za to, že táto námietka nie je spôsobilá spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia ani rozhodnutia krajského súdu, a to z dôvodu povahy daňového resp. colného konania a zodpovednosti za daňové resp. colné delikty.

25. Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že celý systém daňového trestania za správne delikty, obsiahnuté v daňových predpisoch je postavený na princípe objektívnej zodpovednosti, teda zodpovednosti za výsledok. Otázka zavinenia je v tejto súvislosti irelevantná, preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ak teda správca dane zistil u žalobcu skladovanie takých spotrebiteľských balení liehu, ktoré nie sú označené v zmysle zákona č. 105/2004 Z.z., nesie za to žalobca zodpovednosť vrátane sankčných následkov za zistený stav bez ohľadu na jeho zavinenie, bez ohľadu na to, či chcel alebo vedel, že skladuje SBL neoznačené v súlade so zákonom a bez ohľadu na to, či tento stav bol zavinený dodávateľom ako tretou osobou. V prípade zistenia neoznačených SBL je v zmysle § 47 ods. 2 písm. b) povinnosť tento tovar zabezpečiť, čo sa stalo, a to u žalobcu v jeho skladových priestoroch, a preto je žalobca povinný znášať zodpovednosť za tento stav.

26. Dôkazy osvedčujúce spôsob a pôvod nadobudnutia spotrebných balení liehu, ktoré sa v zmysle zákona č. 105/2004 Z.z. považujú za neoznačené, či už v dôsledku ich pretrhnutia alebo iného poškodenia sú pre aplikáciu ustanovenia § 47 ods. 2 písm. b) o colnom delikte irelevantné. Pre vyvodenie tejto deliktuálnej zodpovednosti je rozhodujúca len skutočnosť, že boli zistené neoznačené

SBL, teda objektívne porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej z colných predpisov bez ohľadu na zavinenie.

Na základe týchto skutočností nie sú odvolacie námietky žalobcu spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu.

27. K námietke žalobcu, že mu zabezpečením SBL bolo znemožnené označenie SBL novou kontrolnou známkou v zmysle § 10 ods. 40 a 41 zák. č. 105/2004 Z.z. Najvyšší súd uvádza, že túto obranu žalobcu považuje za účelovú. Svoju snahu o označenie novou kontrolnou známkou počas, ako ani po zabezpečení predmetných SBL žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal a nepreukázal ani, že by boli splnené podmienky na využitie tohto zákonného postupu. Navyše túto námietku neuviedol žalobca ani v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu a ani v žalobe o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto neobstoí tvrdenie, že tento postup chcel využiť, no konaním prvostupňového orgánu mu to bolo znemožnené.

28. Pre úplnosť považuje Najvyšší súd za potrebné uviesť, že žalobca uplatnil v odvolaní námietky založené na rovnakých základoch a právnych argumentoch ako v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu ako aj v odvolaní voči rozhodnutiu prvostupňového orgánu, ktoré podľa neho preukazujú dôvodnosť zrušenia napadnutého rozhodnutia, pričom krajský súd sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal.

29. Námietku žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia krajského súdu rovnako nepovažuje Najvyšší súd za dôvodnú, nakoľko ako už bolo mnohokrát judikované, že je potrebné v odôvodnení objasniť skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam. Ak mal krajský súd za to, že z administratívneho a súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného je nedôvodná a túto skutočnosť uviedol v svojom rozsudku, samozrejme s odvolaním sa na skutkové zistenia a právne posúdenie veci s ich hoc aj stručným ozrejmnením, nevidí Najvyšší súd dôvod na zrušenie rozsudku, s ktorým sa skutkovo a právne stotožňuje. V opačnom prípade by bol narušený princíp hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania.

30. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

31. Najvyšší súd má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu zamietol. Napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle Daňového poriadku, pričom vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a v súlade so zákonom riadne právne posúdené. Uvedené možno konštatovať aj o rozhodnutí krajského súdu, ktoré spĺňa atribúty rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces.

V.

32. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj argumentácie žalovaného, rozhodol Najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

33. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

34. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p., v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).